

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2013. tél
XVII. évfolyam 4. szám

Text

Olescher Tamás: Az örök mű képei: Hiszek egy... (részlet)

Áldott karácsonyt kívánunk
kedves olvasóinknak!

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme

Gondolatok egy kiállítás képrészlete alapján 2013 Adventjén

Megfürödvé lelkileg Olescher Tamás festményeiben, először azok szinte gyermeki egyszerűsége, tisztasága, élénk színei, nyugalmat és békességet sugárzó atmoszférája ragad meg bennünket. Ezt igazolandó, Karácsonyhoz közeledve elég, ha az őszi tanácstermi kamara-kiállításunkon látható *Az örök mű képei: Hiszek egy...* című festmény egyik részletére irányítjuk most tekintetünket.

A karácsonyi hangulatot idéző kompozíciót látva talán éppen arra a békére, még inkább békességre vágyunk, amit a művész sematikus alakjaival, alakzataival élénk tár. Újra megállni szeretteink körében a feldíszített karácsonyfa körül, és együtt lenni meghittségben, szeretetben. Éppen ez az inkarnáció, az első Karácsony egyik fő üzenete is! Csendben, egy félreeső helyen, távol a világ zajától, egy idegen istállóban világra jött az emberiség Megváltója.

A szentcsaládtól kissé hátrébb látunk egy kaput. Nyitott, nagy kaput, a menny kapuját(?), melyen keresztül bepillantathatunk a folytatásba, a jövőbe. A nagy piros szív, a Luther-rózsa szívéhez hasonlóan az életet, talán az értünk magát feláldozó Jézus Krisztus életét, féltő szeretetét jelképezi. Ez a szív akkora, hogy be se fér a kapun, a menny kapuján, azt üzenve a szemlélőnek: ebben a szívben mindenkinek, még neked és nekem is van hely!

A szív mögött egy égő gyertya, melynek mintha kitárt-szétárt karjai lennének. Gyertya, amely miközben fényt áraszt, önmagát emészti fel. Szétárt karok, melyek kit-kit magához szeretnének ölelni. Ez a kereszt túlfűtött szimbóluma, Nagypéntké, a megváltásé, amiért Karácsony csodája történt. A Mindenható élénk jövő, értünk eljövő, ésszel felfoghatatlan és megmagyarázhatatlan szeretetének szimbóluma.

És végül, kik azok ott a képrészlet jobb alsó szegletében? A három királyok(?), Jézus a megdicsőülés hegyén Mózes és Illés társaságában(?), vagy éppen a Szentháromság egy igaz Isten? Nem tudom, de nem is szándékozom megfejteni, mivel egyen-egyenként, mindegyiknek komoly és fontos üzenete van Karácsonykor...

Hogyan is olvassuk Pálnak Tituszhoz intézett pásztorlevelében? *„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban”* (Tit 2,11). Így legyen mindannyiunk életében. Tisztelt olvasó, engedje meg, hogy ezekkel a gondolatokkal kívánjak áldott és meghitt Karácsonyt egész családjának!

BLÁZY ÁRPÁD

Olescher Tamásról és a képeiről

A 85. templomszentelési évfordulónkon a tanácsterem ismét kiállítótérre változott, mint már annyiszor. Az idei kiállítás Olescher Tamás munkáiból állt össze, melyet Zászkaliczky Zsuzsanna művészettörténész nyitott meg. Alább néhány gondolatot olvashatunk a megnyitó beszédből.

„Most itt egy ünnepelt köszönti a másik ünnepeltet – észrevétlenül vagy nagyon is észrevehetően számadásra hív és hálaadásra szólít. Alig múlt pár hónapja ugyanis, hogy az itt kiállító művész pályafutásának 30. születésnapját köszönthettük. (...)

Olescher Tamás majd mindent próbált, majd mindenben játszott; élt változatos eszközökkel, vagy volt ő maga is eszköz, mielőtt valami – nem nyilvánosan, de nyíltan felvállalt – üzenetet kapott volna. Üzenetet? Iránymutatást? Vezetést? Vagy csak épp idő előtt bírta volna összegzésre és számvetésre Valaki? (...) Egyik méltatója vélhető ars poeticájaként idézi Somogyi Antal megjegyzését (1933): *„az ember úgy van alkotva, hogy csak akkor emelkedhetik fel, ha nálánál magasabbnak hódol. A legnagyobb felemelkedés pedig az imádás, mert az imádásban az ember Istennel teremt kapcsolatot, s élete az örök élet erejével telik el. Azért az emberi közösség is csak akkor igazán erős, ha az Isten iránt való hódolat fogja össze.”*

Gondolom, mindnyájan találkoztunk már a Biblia pauperum fogalmával. „Szegények Bibliája”: a csóróké, akiknek nem futotta tanulásra, az egysze-

rűké, akik olvasni sem tudtak, a lelki szegényeké, akik szájátva álltak meg dúsán festett középkori templomokban... A valódi „Szegények Bibliája” azonban ennél jóval többet jelent. Szövegek és képek olyan együttesét, amelyeket nemcsak esztétikai-vizuális, de teológiai egység is jellemez. Nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy Olescher Tamás ezekkel a meggyőződésem szerint ihletett, vezetett művekkel mély teológiai üzeneteket is közvetít. (...)

Egy áldott, ferences lelkületű, hitét mélyen megélt ember – akár ne is beszéljünk művészről! – bátorító, minden időben aktuális üzenete ez a kiállítás. Könyvét is AZ IGAZSÁGNAK ÉS A SZERETETNEK ajánlotta. De Olescher nem humanista értelemben beszél igazságról és szeretetről. Nem erkölcsről akar szólni, hanem egyenesen az üdvösségről. Nem igazságról és szeretetről, hanem az igazságról és a szeretetről szól. Ha fölfelé tekintünk: az igazságról, ami a szeretet, és a szeretetről, ami az igazság. (...)

„Mennyi mindent ismer Olescher Tamás Isten örök szeretetének titkaiból!” – írja néhai Dóka Zoltán, hévízgyörki lelkész. *„Létünk végső dimenziója, végső összefüg-*

gése tehát nem a halál, nem a semmi, hanem az örökkévaló Isten. Hol vagyunk, Istenben vagyunk! Ezt mondja nekem [...] egész szimbólumrendszere, harmonikus formái, üde, ragyogó színei is. [...] Sehol nincs nála szkeptikus bizonytalanság, tépelődő reménytelenség. Úgy szól hozzánk, mint az angyal a betlehemi éjszakában: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek!”

Amit tud, természetes, fényes hittel hirdeti: a golgotai kereszt – eget a földdel összekötő – csodáját, a pünkösdi megannyi ajándékát. Rajta – s hitvalló, teológus képein – keresztül Azzal is találkozhatunk, akit művész létére ő is csak tükör által, homályosan láthat, de töretlenül, meg nem alkuvón, szemérmes-fennhangon hirdet.”

Áldott karácsony

Amikor háromtagú családunk 1986-ban első karácsonyára készülődött Kanadában, az én feladatom volt a fenyő beszerzése. Egy gyülekezeti tag elhívott a farmjára, hogy válasszam ki a megfelelőt. Jó ideig botorkáltunk a nagy hóban, mígnem találtam egy igazán szép és arányos fát, amit aztán hazaszállítottam. Átemelve a szoba küszöbén, észrevettem, hogy a fenyő csúcán madárfészek lapul.

A fészek otthonos gondolatokat idézett elém Isten gondviseléséről ott a messzi távolban – különösen, mivel családunk vezetékeve madárnév.

A gyülekezeti tagok felvilágosítottak, hogy ez nem is tűlevelű, hanem balzsamfa, amit az indiánok gyógyításra használnak. A fa tűlevelre emlékeztető leveleiből nyert folyadék gyulladáscsökkentő hatású.

Balzsamfánk tehát sokféle módon tanúskodott Isten gondviseléséről és

szeretetéről. Új gyülekezetünkben, új barátok körében igazán szép karácsonyt tölthettünk el, és ünnepelethtük a Megváltó születését, akárcsak 2000 évvel korábban Betlehembben tették. A karácsony Ura, Jézus Krisztus idén karácsonykor is be szeretne lépni minden otthonba és szívbe, bátorítva minket, hogy higgyünk és bízunk Isten szeretetében és vezetésében.

Kanadában találkoztam a következő áldással, és ezzel kívánok áldást az idej karácsonyotokra:

„Áldjon meg titeket idén karácsonykor Mária alázata és engedelmsége, József nyitottsága és bátorsága, a pásztorok ébersége és lelkesedése, a bölcsék céltudatossága és bölcsessége. Áldja meg karácsonyotokat az angyalok öröme, és maga a karácsony Ura legyen veletek szeretetével. Ámen.”

MARKKU RAUTIAINEN IGAZGATÓ LELKÉSZ

Karácsonyi gondolatok egy lelkésztől és egy karnagytól

Aki mostanában megfordult az iratterjesztéses asztal körül, láthatta, hogy a közelmúltban két új kiadvány is megjelent: az egyik Szeverényi János, korábbi lelkésziünk igehirdetéseit tartalmazza – Nagyobb a szívünknel címmel –, a másik pedig Csorba István karnagyot új oldaláról mutatja be, mert a Zenehíd címet viselő kötetben sok-sok általa írt szonettet olvashatunk. Most ebből a két könyvből adunk egy kis ízelítőt.

Ahogy én, ti is úgy – részlet az igehirdetésből

Budapest-Kelenföld, 1999. december 26., televíziós közvetítés

„Hogyan olvastuk? „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást:” – figyeljünk a folytatásra – „ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” Mi ebben az új? „Ahogy én szerettelek titeket.” Jézus előbb adott, bemutatta a hétköznapi életben, a gyakorlatban ezt a programot. Hogyan szerette Jézus az övéit és a világot? *Határtalanul, személyválogatás nélkül és halálisan.*

Az Isten jóságától, irgalmától megérintett, újjáteremtett ember képessé lesz arra buktatók és kudarcok közben is, hogy igazán szeressen. A kereszténység nem egy tökéletes, hibátlan életforma, nem „sikerágazat”. Sőt, nagyon is sok esendőség, kudarc, fájdalom és – mondjuk ki őszintén – bűn is kíséri az életünket. A kereszténység ott kezdődik, amikor már Isten közegében, közelségében fáj a bűnöm, szeretetlenségem, és változni, változtatni akarok.

Mit tegyünk, hogy maradandó ajándékot vihessünk haza, akárcsak erről az alkalomról is? Hallgassunk az ígére-

az igazságra, Jézus józanító és új életet adó szavára: *szeretet nélkül semmik vagyunk, de Isten szeretetével élve újra méltók lehetünk az ember névre.* Ne csak néhány napos álmodozás, illúzió legyen a karácsony, hanem próbáljuk meg követni Jézust a hétköznapi életben! Álljunk rá igazán szavára, ígéreteire! Ahogy a beteg, fáradt testnek újra és újra kezelésre van szüksége, úgy kell a lelkünket, belső emberünket is folyamatosan karbantartani, gyógyítani, rehabilitálni.

A betlehemi pásztorok az égi szózat hatására mondták: „Menjünk el egészen Betlehemig”.

Kedves Testvérem, hadd kérdezzem meg, *meddig jutottál el?* Ha engedte a pénz, eljuthattál a több ezer négyzetméteres bevásárlócentrumokba, vagy templomban, televízióban hallgattál éjfél misét, karácsonyi történeteket, vagy CD-ről élvezhetted a legeslegújabb karácsonyi válogatásokat, de hadd kérdezzem meg: eljutottál-e egészen Betlehemig, *a forrásig*, az élő Istenhez, aki számodra is megszületett ott, akkor, a világ egyik legeldugottabb, legszegényebb szegletében és helyzetében? Isten ma meg akar ajándékozni azzal, ami nél-

kül nem szabad és nem lehet élni: az igazi, valóságos, isteni szeretettel, bűnbocsánattal, egy új minőségű élet jó hírével.

Lehetsz aktív, dolgozó „pásztor”, aki talán csak nagy ünnepeken jut el templomba, mert „arra sosincs idő”. Lehetsz értelmiségi, mint a napkeleti bölcs, aki nagyon hosszú utat tett meg, mire rátalált a Megváltóra. Ebből a szempontból mindegy, ki vagy, hol élsz, tudsz-e hinni vagy sem.

Isten érted is eljött! Van számodra is igazi, maradandó, örök Ünnepe. Isten és ember ünnepe, találkozása!

Hogyan szeretett Isten? János evangéliumában olvashatjuk azt is, hogy „*úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta...*”. Tehát Isten mindenkit megelőzően adott, ajándékozott.

Hogyan is szeretett minket Jézus? Határtalanul, személyválogatás nélkül és halálosan!”

Omló falak

Karácsonyi ének
Szárnyal fel az égnek,
A mennyei fények
Lelkünkig elérnek.

Örömteli szívvel,
Alázatos hittel
Előtte hódolnak.

Kezek megmozdulnak,
Lábak elindulnak,
Születő Jézusnak
Ajándékot hoznak.

A meg nem értésnek,
Szeretetlenységnek
Falai omlanak.

Új tisztségviselők a gyülekezetben

A 2013. augusztusi lelkésziktatás után 2013. november 3-án (lásd Hírek, fénykép) gyülekezetünk igazgató lelkésze az újonnan megválasztott tisztségviselőinket beiktatta tisztségükbe. Ennek kapcsán beszélgettem Szepesfalvy Ákossal, gyülekezetünk új felügyelőjével.

– Ákos, téged mindenki ismer a gyülekezetben, de talán kevesen tudják, hogy bár családod felvidéki gyökerű, a te kelenföldi kötődésed 54 éve, a kereszteléssel kezdődött.

– Igen. Amikor a nagyszüleim kénytelenek voltak eljönni a Szepességből, rövid szegedi tartózkodás után Budára, először a Tartsay Vilmos utcába, majd 1939-ben az Ulászló utcába költöztek.

Ettől fogva a családunk a kelenföldi gyülekezetbe járt, annak ellenére, hogy szüleimmel a Krisztinavárosban lakunk. Nagypám és édesapám is a gyülekezet presbitere volt. Konfirmációm után kezdtem el járni Sulyok Imre bácsi kórusába, ahol egyébként a nagypám is énekelt. Majd szép lassan belenőttem az ifjúságba is. Serdülő(bb) éveimben a kelenföldi ifjúság mellett el-el látogattunk a társakkal (többek között a Bence fiúkkal) más gyülekezetek ifjúságaiba, de azért mindig kelenföldinek éreztük magunkat. Mikor kinőttem az ifjúságból, a kórus mellett más feladatok, szolgálatok is megtaláltak. 26 éve vagyok a gyülekezet presbitere, 2006-ban Tóth Géza bácsitól átvettem a műszaki gondnoki feladatok ellátását.

– Ennyi itt töltött év alatt biztos megfogalmaztad már magadnak, mi az, amit különösen is szeretsz a gyülekezetünkben. Valami olyasmire gondolsz, amit máshol lehet, hogy nem találnál meg.

– Talán pont amiatt, hogy az életemet tulajdonképpen itt töltöttem, nagyon fontos nekem a gyülekezet családias jellege. Mindig voltak/vannak itt olyanok, akikkel jó együtt lenni, jó velük találkozni. Igaz, elképzelhető, hogy ez a kívülről jövők szemszögéből nézve nem mindig pozitívum. Ezen kívül nagyon magaménak érzem az egész épület-együttest is, ami hibáival együtt mégis praktikus egészet alkot.

– Egy gyülekezet életében a felügyelő-választás mindig cezúra is, s ilyenkor fontos értékelnünk az adott helyzetet. Milyen pozitívumokat és negatívumokat látsz most a gyülekezet életében?

– Egy felügyelő-választás nem feltétlenül jár irányváltással. Ez erre a helyzetre is igaz, bár a mostani választás nem volt szokványos. Az előzménye az, hogy a gyülekezet vezetősége (felügyelő, másodfelügyelő) lemondott, ami egy – emberi problémák miatt előállt – válsághelyzetnek nem oka, hanem már következménye volt. Az okokat természetesen sokféleképpen lehet elemezni. Ezt követően egy rosszul értelmezett/félreértelmezett eseménysor a gyülekezet kettészakadásához vezetett, ami a közösség romba dőlésével fenyeget.

Ha ebben a helyzetben lehet bármi pozitívumot találni, akkor talán azt, hogy olyan megújító törekvések törtek elő, melyek hosszú távon a gyülekezet érdekeit szolgálhatják.

Nagyon fontosnak tartom azt is hangsúlyozni, hogy nem beszélhetünk egy csoport győzelméről vagy vereségéről sem, hiszen a közös cél a gyülekezet fejlődése. Óriási szellemi energiát érzek ebben a közösségben, amit közösen kell a krisztusi parancs teljesítésére fordítanunk. Ebből a szempontból nagy előnyünk, hogy rengeteg aktív, tenni akaró gyülekezeti tagunk van, fontos lenne hagyni őket kibontakozni.

– Mit mondanál, ha konkrétan kellené megfogalmaznod: milyen célokkal,

gyülekezetképpel kezdesz neki a szolgálatnak?

– Nagyon fontos, hogy nem **egy** gyülekezetben, hanem **a** kelenföldi gyülekezetben kell gondolkodni, minden színességével és sokrétűségével együtt. Szükségünk van a nyitottságra – kifelé és befelé egyaránt.

Az egymás felé nyitást megakadályozza a közösségen belüli rossz kommunikáció. Sokszor hiányos információk jutnak el hozzánk, vagy félreértjük egymás szavait, gondolatait, szándékait. Jónak tartanám, ha a gyülekezet valamennyi tagja között – tekintet nélkül tisztségre, végzett munkára – megvalósulhatna a nyílt, őszinte párbeszéd, ha az építő kritikát el tudnánk mondani, és ezt el is tudnánk fogadni egymástól.

Kifelé látható(bb)aknak kell lennünk. Gondolok itt arra, hogy a honlapon keresztül is könnyen megtalálhatók legyenek a rólunk szóló információk, de

más csatornákon keresztül is az üdvösségre vezető utat tudjuk mutatni, és az evangélium tudjon megszólalni általunk.

– Miben látod a felügyelő szerepét a gyülekezet életében?

– Egyrészt egyházi törvényeink megadják a felügyelő „munkaköri leírását”. Másrészt azt gondolom, hogy az igazgató lelkész mellett állva, őt segítve, kiegészítve, néha kontrollálva, a mindennapi gondokban és a távlati tervek/célok megfogalmazásában és megvalósításában lesz szerepem. Továbbá a döntések előkészítésében és meghozatalában is segíthet a felügyelő az igazgató lelkésznek. A gyülekezet szempontjából fontos, hogy az elnökség egymást segítve, ha szükséges, egymás felé akár építő kritikát is megfogalmazva, de mindig összhangban dolgozzon a gyülekezet javáért.

– A családotod hogyan fogadta a megválasztásodat?

Az új tisztségviselők: Harmati Béla László (másodfelügyelő), Szepesfalvy Ákos (felügyelő), Benyó Imre (jegyző)

– A gyerekeim még nem nagyon mérik fel a felügyelői feladatok súlyát. Ők ezért önfelédten tudtak örülni apa megválasztásának. Klári viszont érzi a felelősséget és a feladat nagyságát. Ennek ellenére, bár voltak kételyei, végig támogatott és támogatni fog.

– Köszönöm a beszélgetést. Kíváncsi vagyok, hogy Isten áldja meg felügyelői szolgálatodat és családot, hogy ne csak te egyedül, hanem velük együtt Isten munkatársa legyél a gyülekezetben.

–IVE–

Bibliaiskolai hírmondó

Mit tudunk a Jelenések könyvéről? Egy látomás, álomban történt jelenés az I. században, Pathmos szigetén. János írta. Melyik János? A szeretett tanítvány? Nem tudjuk.

A szerdai bibliakörben az idén januárban kezdtük olvasni a Jelenések könyvét. A Biblia egyik legkülönösebb könyve. Ritkán kerül elénk igehirdetési alapigeként. Tudunk olyan kiségyházzól, akik a tanításuk alapjának tekintik, próbálják szóról szóra magyarázni. Komoly bibliakutatók az egész történelmet vélik kiolvasni belőle. A hét kisázsiai gyülekezetnek írott levél (pl. efezusi, szmirnai, pergamoni, szárdísi) a legismertebb részei közé tartozik. Igéi is ismertek: „légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját”, „az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”, „nyitott ajtót adtam eléd”, „mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg, kiköplek a számból”, „íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek”. A Bárány, a trón, a fehér ruhás sereg, a mennyei Jeruzsálem is gyakran elénk kerül. Éne-

keink is vannak róla: „Odamegyek, ahol a Bárány trónja áll”.

Vannak azonban a mai értelmünkkel kevésbé megérthető és magyarázható részek is, különös állatok, emberek, fenevadak, hét pecsét, hét trombitaszó, hét mennydörgés. Én már várom, hogy az ötödik pecsét feltöréséhez elérjünk, hogy az egyik kedvenc filmem címét jobban megértsem.

Sokan próbálják a végítélet idejét, módját a Jelenések könyvéből megjósolni. „Bizony hamar eljövök”, olvassuk a könyv végén. A tanítványok is azt gondolták, hogy Jézus visszajövele már az ő életükben, az I. században megtörténik. Azóta 2000 év telt el. Nekünk nem ezt kell keresnünk a Jelenések könyvében. Legyen előttünk a győztes Bárány, az élet vize, a dicsőséges mennyei haza, ahol Isten letöröl a szemünkről minden könnyet, nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajkiáltás. Tegyük fel magunknak a kérdést: tudjuk-e úgy imádni az Urat, mint a trónus körül állók?

MÁDY REZSŐNÉ

A Rubik-kocka el van vetve

Új elnökség – új(ra) kezdés

(Részletek a november 3-ai iktatási és a november 5-ei beköszönő beszédekből)

„Fantasztikus játék a Rubik-kocka, sőt nemcsak játék, de fantasztikus szimbólum is egyben. Azt szimbolizálja, hogy a teljesség sokszínű. Hogy minden mindennel összefügg. Hogy a színek külön-külön is, de főleg együtt töltik be küldetésüket. Hogy jól megférnek egymás mellett, hogy gazdagítja

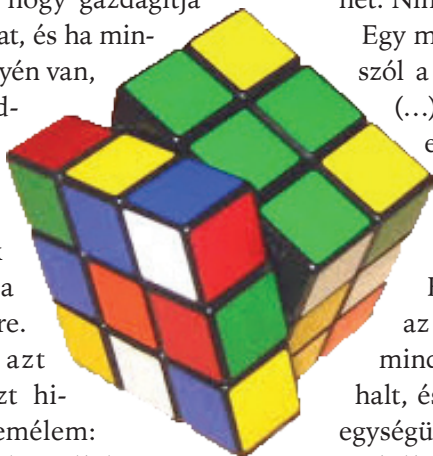
egyik a másikat, és ha minden szín a helyén van, akkor mondhatjuk ki: győzelem!

(...) Gyülekezeteünk büszke lehet a sokszínűségére.

(...) És azt gondolom, azt hiszem, azt remélem: büszke is a szíve mélyén.

Néha ezt ki-ki furcsán fejezi ki, de tudom, sokkal több és sokkal fontosabb dolog köti össze az ide tartozó testvéreket, mint ami elválasztja.

És én arra kérek titeket, kedves új tiszttségviselők: Imre, Béla, Ákos, és minden kedves gyülekezeti tagot, hogy a sokszínűséget merjük értéknek tartani, isteni ajándéknak. Mert egy, azaz EGY kelenföldi evangélikus gyülekezet volt, van és lesz. (...)

Ahogy a Rubik-kocka színei is csak és kizárólag együtt tölthetik be a küldetésüket, úgy a kelenföldi evangélikus gyülekezet is akkor lesz egy békés, nyitott, jókedvű közösség, ha kivétel nélkül mindenki kész lesz megtartani a saját színét, és elfogadni a másik színét. Nincs harmadik út. (...)

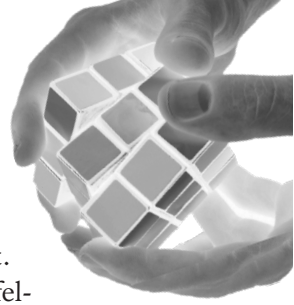
Egy mindenkiért, mindenki egyért – szól a három testőr híres mondata.

(...) Igen, mindenki egyért. Az egy, azaz egy gyülekezetért.

Egy egységes közösségért. És ami a legfontosabb: mindenki Egyért. A nagybetűs Egyért. A Jézus Krisztusért és az Ő országáért. Ő az Egy, aki mindenkiért élt, mindenkiért meghalt, és mindenkiért feltámadt. Ő az egységünk, Ő a közösségünk, Ő a ti új szolgálatotok fundamentuma. (...)

GÁNC S TAMÁS IGAZGATÓ LEKÉSZ

„Az ideai presbiterképző első hétvégéjének meghatározó gondolata lett az akkori útmutatói ige: *Jézus Krisztus mondja: »Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.«* (Jn 13,35) Szeretném a most induló időszaknak is ezt az ígét vezérfonalul, célul adni. (...)

Egymásért és nem egymás ellen kell tennünk és beszélnünk, hogy az Úristen által rendelt küldetésünket teljesíteni tudjuk. (...) Mindnyájunknak le kell vonnunk a közelmúlt eseményei alapján a konzekvenciákat, megvizsgálván, hogy cselekedeteink és megnyilvánulásaink valóban a közösség érdekét szolgálták-e, vagy inkább a magunk által képzett érdekeket. Küldetésünk nem egzisztenciaharc, hanem egymást támogatva a szeretet továbbadása. Erre emlékeztet a bevezetőben idézett igevers is, de erre kötelez Krisztus küldő parancsa is.

Gyülekezetünk jelenlegi helyzetét elfogadhatatlannak tartom. Ez megnyilvánul a testvérek hangulatában, egymás közötti kapcsolatainkban, az alkalmon, de leginkább az istentiszteleteken való részvételi létszámok csökkenésében, és sajnos anyagi helyzetünkben, a gyülekezeti tagoktól érkező befizetések csökkenésében is. (...) Felül kell emelkedni hétköznapi kis csatáinkon, csak ez vezethet ki a krízisből. Szeretnék mindenkit támogatni, aki önzetlenül, a gyülekezet épülését segíti munkájával. Csak az egységes gyülekezet lehet cél, tagjainak sokszínűségével együtt, mert úgy gondolom, a sokszínűség éltető erő, ha őszintén elfogadjuk a másik jó szándékát. Nyitott szívvel várom ebben a

közös munkálkodásban az építő kritikát és a segítőkészséget egyaránt. (...) Mindannyiunk feladatának tartom, hogy a gyülekezet tagjaiban is ezt – ti. a közös cél felé haladás szükségességét – tudatosítsuk, felhagyva a falak építésével. A pártoskodás azok érdekét sem szolgálja, akik miatt kialakult. Az összetartás nagyobb segítség lehet nekik is és mindnyájunknak is. Kérjük a Szentlélek munkálkodását közöttünk!

Gyülekezetünk aktuális ügyeinek intézése mellett, az elsők között szeretnék foglalkozni a belső és külső kommunikáció javításával. A gyülekezeti tagok közötti információáramlás javítása azok részére is fontos, akik nem élnek az elektronikus eszközök biztosította előnyökkel (és hátrányokkal). A kívülről érdeklődők figyelmének megfogása, az információk közreadása érdekében viszont a webes felületeink felülvizsgálata látszik fontosnak. (...)

A materiális feladatok mellett pedig szeretném keresni a presbitérium tagjai közötti emberi kapcsolatok javításának és a lelki töltekezésünknek lehetséges módjait. Isten áldását kérem a presbitérium testvéri és együttműködő munkájára. Soli Deo gloria!”

SZEPESFALVY ÁKOS FELÜGYELŐ

AZ ŐSZI GYŰLEKEZETI HÉTVEGE KÉPEKBEN

A kelenföldi ének- és zenekar, valamint a herttoniemi énekkar közös egyházzenei hangversenyén J. L. Bach, H. Klemetti és F. Schubert művei szólaltak meg Bence Gábor vezetésével

Vasárnap Markku Rautiainen hirdette az igét, Pap Kinga Marjatta tolmácsolt

Vendégségben testvérek között

Nagy lelkesedéssel olvastuk szeptember havában a kelenföldi egyházközség elnökségének a levelét, melyben a templomuk felszentelésének 85. évfordulója alkalmából szervezett őszi gyülekezeti hétvégére hívták a testvéregyházak képviselőit. A hír hallatára többen jelezték, hogy csatlakozni szeretnének az utazókhoz, hisz az egyházi kapcsolaton túl személyes kötődések is kialakultak az évek során. A találkozó pedig most is, mint már annyiszor az évek során, jó alkalomnak kínálkozott a meglévő kapcsolatok megerősítésére és elmélyítésére, valamint új ismeretségek megkötésére. Nagy izgalommal készültünk hát a találkozóra.

Azonban, ahogy közeledett az utazás ideje, különféle okokra hivatkozva egyre többen jelezték, hogy nem tudnak csatlakozni az utazókhoz. Végül csak a lelkes és családja képviselte a sepsiszent-

györgyieket a különös és felemelő gyülekezeti hétvégén. Számunkra pedig, mint mindig, most is óriási élmény volt találkozni a kelenföldi testvérekkel. A gazdag program, az első találkozás és közös kirándulás a finn testvérekkel, az egyházzenei hangverseny, az istentiszteletek, és nem utolsósorban a személyes találkozások és beszélgetések megerősítettek abban, hogy ezt a kapcsolatot továbbra is ápolnunk kell. Hiszen ez már több mint egy egyszerű üdvözlés és kézszorítás, több mint találkozás, több mint barátság, ez egy elválaszthatatlan, élő testvéri összetartozás, életünk része, mely nélkül sokkal szegényebbek vagyunk mindannyian.

Köszönjük az egyházközség elnökségének a meghívást, legyen áldott az Isten ezért a találkozásért.

ZELÉNÁK JÓZSEF ESPERES

Fényből épített katedrális

A munkaév első, októberi szeretetvendégségén dr. Schneller István építész-mérnök, teológus *Szagrális terek változásai – mai templomok* címmel izgalmas gondolatbeli utazásra hívta hallgatóit az európai eszmetörténet és az elmúlt 80 év templomépítészetének útjaira.

A templom a világból kihasított, az Isten számára elkülönített tér (gondol-

junk csak a szent fogalmának gazdag kifejtésére Rudolf Ottónál, vagy Mircea Eliadéra, aki a szent és a profán térelválasztására alapozta az ember világban való tájékozódását), a látható és láthatatlan érintkezési pontja, membrán, amely egyszerre kisugároz és visszaver. Az építész számára előnyt jelent, hogy funkcionálisan a templom a leg-

kevésbé kötött épület: tradíciója van, de technológiája nincs, azaz végtelen szabadságot ad az alkotónak. Éppen ezért a templomépítészet mindig élén jár a kortárs stílusok megfogalmazásában.

A Kr. e. 3200-tól napjainkig terjedő hatalmas gondolati ívben megragadhattuk a templomépítészet művészet-történeti szakaszainak egy-egy jellegzetességét. A kortárs templomokra jellemző, hogy egyetlen erős szimbólumot állítanak a középpontba (kedvencem a lavinában elpusztult svájci Szent Benedek kápolna helyébe épült hal – Peter Zumthor, 1989), ugyanakkor finom jelzésekkel reflektálnak az előző korok gyakorlatára. Figyelemreméltó a templom és hitvallás kapcsolata, vagyis a teológiai mondanivaló kifejeződése az épület jellemzőin keresztül: láthattunk kétfókuszú ellipszist, amely a keresztelőmedencét és az úrvacsora helyét, az oltárt helyezi a középpontba (Frankfurt, Rudolf Schwarz, 1954); de egy evangélikus és katolikus közös templom dőbenetes képét is, amely ma, a keresztény egység megvalósulása előtt elválasztott terekben, de a későbbi egyesítésre is lehetőséget adva épült fel (Freiburg–Rieselfeld, Reinhard Scheithauer és Susanne Gross, 2004).

A sokatmondó (sokszor akár üres!) terek mellett az anyaghasználat mennyi izgalmas példáját ismerhettük meg: a falat, a földemet és a padlózatot egységes anyagból formáló, szoborszerű

hatásokat lehetővé tévő beton, az ősi reflexeket kiváltó, meleg hatású fa, majd egyre gyakrabban a fény mint önálló építészeti elem. A címben említett, fényből épített katedrális Rudolf Schwarz Szent Bonifác temploma (1962–1964). A „hiány” művészi jelentőségét példázza a finnországi otaniemi kápolna is, ahol maga a táj szolgál oltárképként (Kaija és Heikki Sirén, 1955–1957).

A kortárs templom egészében is szemlélhető műtárgyként, de egyes elemei gyakran a szobrászat vagy az absztrakt festészet határán mozognak. Az európai templomépítészet egész történetének szintézise a ronchampi zárandokkápolna (Le Corbusier, 1955), amelynél már „tulajdonképpen költészetről van szó”, ahogy előadónk fogalmazott. Egyetlen kétely merülhet fel az izgalmas templomépület kapcsán: gond-e, ha az építész nem hisz Istenben?

Kérdésre válaszolva előadónk a kortárs magyar templomépítészet rövid értékelésére is vállalkozott. Több hazai templom ihletője a stockholmi Szent Márk templom (Sigurd Lewerentz, 1960), melynek hatása a békásmegyeri evangélikus templomon (Pazar Béla, 2000) is tetten érhető. Európai antológiákban két magyarországi kortárs templom szerepel: a dunaújvárosi evangélikus templom (Nagy Tamás, 1996), illetve a hollóházi Szent László templom (Csaba László, 1964–1967). Az evangélikus templomépítészeti min-

denképpen a csúcson van, gondoljunk akár a már említett békásmegyeri, a budahegyvidéki (Benczúr László, 2001), vagy a szentendrei templomunkra (Kocsis testvérek, 2004). Ezekben kiemelt szerepet kapott a gyülekezettség, a funkcionalitás, hiszen egy új templom tervezése és elfogadása során lényeges szempont az otthonosság – szemben a „csupán” felkiáltójelként működő épületekkel.

PAP KINGA MARJATTA

Előadónk régi kelenföldi kötődéssel rendelkező gyülekezeti tag. Tanszékvezető egyetemi tanár, Budapest volt főépítésze, teológiai tanulmányait az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus mesterszakának szociál-etikai szakirányán végezte. A Budapesti Corvinus Egyetem Településépítészeti Tanszéke és a kapcsolódó településmérnök-képzés létrehozója. Munkásságát többek közt főépítési életműdíjjal és Szent-Györgyi Albert-díjjal ismerték el.

Szeretetvendégség dr. Fabiny Tamással

A novemberi szeretetvendégség előadója dr. Fabiny Tamás, kerületünk püspöke volt. Előadásában a cím (*Láthatóan evangélikus – az evangélikus stratégia missziói jellege*) keltette várakozásoknak megfelelően igen sokrétűen beszélt a misszióról. Egyik első megállapítása – miszerint az evangélikus egyház stratégiája nem tartalmaz külön missziói fejezetet – meglepetést kelthetett, de aztán kibontakozott az a gondolat, hogy nem lehet egyházzal beszélni ott, ahol nincs misszió. S így egyházi, gyülekezeti stratégiánk minden pontjában benne kell lennie a misszió felelősségének.

Sokféleképpen gondolkodhatunk erről a kérdésről, s már az ősegyház gyülekezeteiben is többféle modell alakult ki. A püspök úr először a jeruzsálemi gyülekezetet mutatta be. Ez a zsidó gyökerű, és épp ezért a zsidó gondolkodás-

módból sokat megőrző közösség úgy gondolta, hogy a pogányok majd felkeresik Jeruzsálemet, a szent várost, s akkor hirdetik nekik az evangélium.

Pál apostol másképp látta a misszió kérdését. Az egész akkor ismert világot beutazva sorra alapította a gyülekezeteket. Fontos ebből a szempontból az, hogy az apostol kora minden eszközét kihasználva, mintegy „megkeresztelve” a pogány világ vívmányait hirdette Isten igéjét. A hatalmas távolságok miatt természetesen nem tudott minden gyülekezetet személyesen felkeresni, ezért munkatársakat küldött el, akiket a gyülekezetben úgy fogadtak, mintha maga Pál apostol lenne jelen közöttük.

Antiochiában, a kis-ázsiai nagyvárosban, ahol először nevezték keresztényeknek Jézus követőit, a vezetők a megnevekedett feladataikat nem tudták

már ellátni, ezért diakónusokat választottak, akik helyettük/mellettük végezték a szolgálatot.

A mai kor kihívásai ismét hangsúlyozottan elének hozzák a fentebbi kérdéseket. Az előadás egyik nagy tanulsága volt, hogy a gyülekezeti munka ma már nem lehet a lelkész/lelkészek egyszemélyes tevékenységének színtere. Hiszen vannak olyan feladatok, melyeket csak ők végezhetnek el, s ezekre kell az idejüket és energiáikat összpontosítani. Ezt azonban csak úgy lehet megtenni, ha vannak a gyülekezetekben aktív tagok, akik szívesen kapcsolódnak be a munkába. Fontos megtalálni az együttműködés megfelelő rendjét a misszió érdekében is.

Az előadás második felében riasztó számokat ismerhettünk meg egyházunk és gyülekezetünk életéből is: csökkenő tagság, kevesebb igénybe vett kazuális szolgálat (főleg egyházi temetés), egyre kevesebb egyházfenntartási támogatás vagy egyéb adomány. Ezzel szemben kerületünkben is nőtt a magukat felekezethez nem tartozónak vallók száma. Jó lenne hozzájuk eljutnunk, számukra láthatóvá tennünk magunkat. A püspök úr különös hangsúllyal helyezte szívünkre a gazdagréti lakótelepen élők misszionálását, de főleg gyülekezetünkön keresztül kell láthatóvá tennünk az értünk meghalt Jézus Krisztust.

ITTZÉS-VENÁSCH ESZTER

Egy rejtély megoldása III.

Sass János, gyülekezetünk tiszteletbeli presbitere és volt másodfelügyelője visszaemlékezésének harmadik része.

Ifjúságunk életében az első nagy törést az jelentette, hogy Botta Pista bácsinak 1958. december 31-én állami nyomásra el kellett hagynia Kelenföldet. Hosszas alkudozások után Tordason lett gyülekezeti lelkész. A törés másik oka többek között az volt, hogy lassan kinőtünk az ifjúkorból, voltak, akik családot alapítottak, elköltöztek, más gyülekezetbe kerültek, sokakat munkájuk akadályozott meg abban, hogy eljárjanak alkalmainkra. A végső lökést ennek a

közösségnek a felbomlásához azonban Kende Gyrka bácsi eltávolítása adta 1961. október 31-én. Azt még megjegyzem, hogy csoportunkból öten lettek lelkészek, és tíz olyan házaspár van, amelyiknek mindkét tagja közösségünkhöz tartozott.

Azért nem tévesztettük egymást szem elől. Különböző mértékben, különböző utakon tartottuk a kapcsolatot Gyrka bácsival, Pista bácsival, és tudtunk egymásról is. Csaknem három év-

tized után elérkezett az idő, hogy Gyurka bácsi 1989. október 22-én újra hirdethette az Igét a kelenföldi szószékről, már nem volt tilos nevének említése, a megemlékezés a régi időkről. Egyre erősödött a találkozás lehetőségének a keresése. Egyeztettünk a gyülekezet vezetőségével, összeszedtünk majdnem 150 nevet, kiküldtük a meghívókat, és 1993. október 23-án 80–100-an összegyűltünk a kelenföldi tanácsteremben. Eljöttek régi vezetőink, Gyurka bácsi, Pista bácsi, Sulyok Imre bácsi, emlékezetem szerint Valtínyi Gitta néni, Uzoni Laci bácsi, természetesen feleségeikkel együtt. Ekkor határoztuk el, hogy ezentúl minden évben, november végén egy szombat délután összegyöjünk. Minden évben változó létszámmal vagyunk együtt, 30-an, 40-en, 60-an. Most volt a huszadik alkalom!

Az összegyövetel áhítattal kezdődik, amit a gyülekezet egyik lelkésze tart, majd valamilyen témáról vagy aktuális

évfordulóról hallgatunk meg egy rövid beszámolót, és beszélgetünk róla. Utána tea, sütemény mellett emlékezünk régi élményeinkre, elmondjuk egymásnak örömeinket, gondunkat, bánatunkat.

Másnap a fél 11-es istentiszteleten a gyülekezet lelkészei átadják a szószéket az egyik közülünk való lelkésznek, ő hirdeti az Igét, hálát adunk mennyei Atyánknak, hogy örülhettünk egymásnak, megemlékezünk az előrementekről.

Ha valaki jobban meg szeretné ismerni egyházunk és gyülekezetünk történetét ezekben a zivataros és borús időkben, annak javaslom, hogy olvassa el a Kendeh György 100. születésnapjára gyülekezetünk kiadásában és Thurnay Béla szerkesztésében megjelent, *A szolga nem nagyobb az ő uránál* című könyvet.

Remélem, sikerült elosztatnom a homályt, és bemutatnom a gyülekezet néhány évtizeddel ezelőtti, alulnézetből szemlélt életét, benne az ifjúság szerepét.

Isten Igéje – Jézus Krisztus

Reformáció alkalmából közös úrvacsorás istentiszteleten vehettünk részt református testvéreinkkel – ezúttal a külső-kelenföldi református templomban. Az alábbiakban Blázy Árpád ott elhangzott igehirdetésének rövidített és szerkesztett változatát olvashatjuk.

Kedves ünneplő egybegyűltek! Kedves református és evangélikus testvérek!

Az Erős vár a mi Istenünk kezdetű himnuszunk negyedik versében ezt énekeltek: az Ige kőszálként megáll, megszegyenül,

aki bántja. A reformációnak ez az alapkérdése: az Ige valóban kőszálként áll-e meg? Luther Márton sem tett egyebet, mint újra Isten Igéjére hívta fel a figyelmet, és megkérdezte: valóban az alapján

áll-e a keresztyénség? Kőszál-e nekünk Isten Igéje a 21. században? Luther is elcsodálkozott annak idején, hogy az Ige mekkora munkát végzett Európaszerte – erre még maga sem számított.

Ugyanez az Ige változtatta meg Kálvin János gondolkodását. Hallva Luther tanairól, új útra tért, s majd húsz évvel a reformáció kezdetét követően megírta az Institúciót (1536). Genfben került, s itt kezdte meg reformátori tevékenységét. A jómódú városnak azonban hamar elege lett Kálvinból, s 1538-ban szinte elzavarják a lánglelkű prédikátort, mondván, nincs rá szükségünk... Majd fordul a kocka, s Genf városa visszahívja: tévedtünk, mégiscsak ő hirdeti igazán az Igét...

Kedves testvérek, a Mindenható már az Ószövetségben elmondta ugyanazokat a lényeges dolgokat az Igéről, amit azután az Újszövetségben, Krisztus tanítását követően, 1500 évvel később a reformátorokon keresztül újra a középpontba helyezett.

*Most pedig, Izráel, hallgass azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyekre tanítalak benneteket, és cselekedjetek azok szerint, hogy élhessetek... Semmit se tegyetek ahhoz az **igéhez**, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból!... Meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál... Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is; azt a napot, amelyen... ezt mondta nekem az ÚR: Gyűjtsd össze a népet, hogy meghallgassa **igéimet**..., sőt tanítsák meg erre a fiaikat is (5Móz 4,1–2.9–10).*

Ebben a szakaszban kétszer szerepel az Ige kifejezés. Mi ez az Ige, sőt helyesebb, ha a kérdést így tesszük fel: ki ez az Ige? Az eredeti héber szövegben a *hádábár* szó szerepel! Azaz arról az Igéről van szó, amellyel Isten megteremtette a világot – Isten teremtő szaváról. És mi, keresztyének ekkor elkezdünk gondolkodni: ez az az Ige, amit Isten a Tízparancsolatban az ő népére hagyott, a szent tíz ige, a Tóra, amelyen törvény szempontjából a keresztyénség is áll, s amelyet jelképesen mi, lutheránusok itt a Luther-kabátunkon is viselünk. Ez nem egy partedli, hogy le ne prédikáljuk magunkat, hanem a Tízparancsolat két kőtáblájának jelképe.

Tovább elmélkedve azután megérkezünk János evangéliumának első fejezetéhez is, a Proológushoz: kezdetben volt az Ige, a *hádábár*, s amikor testté lett – a Krisztusban eljött ez az Ige. Isten Igéje tehát nem más, mint maga Jézus Krisztus, az Isten fia, a világ Megváltója. Nagyot ugorva az időben: hogy is mondták a reformátorok? **Solus Christus** – Egyedül Krisztus, egyedül Krisztust kövessétek!

A kijelölt szakaszból megtudhatjuk azt is, hogy hogyan viszonyuljunk az Igéhez? *Semmit se tegyetek ahhoz az **igéhez**, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból!* Gyakran kesergünk: milyen jó lenne, ha mi is a reformáció tüzeiben éghetnénk! Inkább csak panaszáradat van bennünk: miért nincs ereje az Igének? Kísért továbbá az is, hogy

„kozmetikázzuk” Isten Igéjét. Ha úgy érezzük, hogy valami nem elfogadható egy libertinista módon gondolkodó embernek, akkor arról inkább nem is beszélünk... Holott milyen egyértelműen beszél Isten már több ezer évvel ezelőtt: *Semmit se tegyetek ahhoz az ígé-
hez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne
vegyetek abból.* Ne „kozmetikázzátok”, ne „mazsolázzátok” belőle, hiszen ez egyben az élet Igéje. Azért adja Isten a választott népnek, hogy élhessenek, hogy életük legyen! Igen, az *Ige köszál-
ként megáll, megszégyenül, aki bántja.* Hogy is mondták a reformátorok? **Sola scriptura!** Egyedül a Szentírás az Isten élő szava! Legyen ez nekünk is elég!

Mindemellett textusunk arról is tanít, hogy mit kezdjünk ezzel az Igével. Mi a küldetésünk? Ezt olvassuk: *Meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál; ne vesszenek el emlékezetedből egész életedben! Ismertesd meg az Igétet fiaiddal és unokáiddal is.* Újra csak ugorva az időben: mit kezdtek el hirdetni a reformátorok? Nagy dolog a papi öltözet és rend, Isten azonban mindenkit papnak rendelt! Ahogy ők fogalmaztak: egyetemes papság. Mindenkinek feladata, hogy Isten Igéjét továbbadja: mondd el fiadnak mindazt, *amiket saját szemeddel láttál.* Megtapasztalásainkat adjuk tovább! Az idősebb testvérek nagy kérdése: van-e még tennivalóm nyugdíjas-ként? Igen, van! Míg élünk, a legszen-
tebbet tehetjük: gyermekeinknek, unokáinknak továbbadhatjuk az Igét!

2013 őszén új korszak vette kezdetét Magyarországon, szeptembertől már nem lehet megkerülni egy szülőnek sem, hogy a gyermekét hit- és erkölcs-
tanra vagy erkölcsstanra beírassa. Az egyetemes papság többé nem fakultatív. Kötelességünk szólni, jelezni gyerme-
künknek, unokánknek: a legszen-
tebb, amiről hallhat egy gyermek, az evangélium! A többit bízunk Istenre! Hogy is mondták a reformátorok? **Sola fide!** Egyedül hit által! Tudom, hogy ezt a felismerést elsősorban az üdvös-
ségünket illetően szoktuk idézni, ti. hogy egyedül hit által üdvözülhetünk. De hit által van az is, ha hisszük, hogy az elhangzott Ige magva 5-10-20 év múlva gyermekeink, unokáink szívé-
ben is gyökeret ver és szárba szökken. Sola fide! Egyedül hit által!

Kedves testvérek! A hála szavával feje-
zem be. Újra együtt figyelhetünk az Igére, énekelhetünk, imádkozhatunk, és úrvacsora-közösségben lehetünk egymással. Mi ez, ha nem a Mindenható végtelen kegyelme és szeretete, miként azt a reformátorok is megfogalmazták: **sola gratia** – egyedül a kegyelem, minden kegyelem!

A keresztyénség nagy családján belül a protestánsoknak is megvan a maguk helye és küldetése. Mit képviselünk? Solus Christus – **egyedül Krisztus**, sola scriptura – **egyedül a Szentírás**, sola fide – **egyedül a hit**, és sola gratia – **egyedül a kegyelem**, mert minden kegyelem. Ámen.

Találós kérdés:

Mit is ünnepelt gyülekezetünk fifás kis csapata november 14-én?

Hogy 1969-ben, ezen a napon az Apollo-12 útjára indult a Hold felé, vagy azt, hogy 1988-ban Spanyolországot és Portugáliát fölvtették a nyugat-európai unióba, vagy hogy 1997-ben a magyar részvények közül elsőként a Matáv papírjai jelentek meg a New York-i tőzsdén? EGYIKET SEM!

Ezen a napon Magyarics Misi – FIFA-tag, hegedűművész – jóvoltából együtt ünnepelhettük a budapesti Zeneakadémia 138. születésnapját!

Én mint a pestszentlőrinci evangélikus gyülekezet tagja, gyakran vendégeskedem a kelenföldi gyülekezetnél vasárnaponként, mivel egészen közel lakom a kelenföldi templomhoz. 2008 óta hosszabb-rövidebb megszakításokkal lakom a kerületben. Ezek a megszakítások olykor igen hosszúra nyúlnak, legutóbb például két évet töltöttem Kínában, ahonnan ideiglenesen augusztusban tértem haza. Mióta csak itt lakom, valahányszor betértem a templomba, a hosszú távollétek ellenére mindig igazán őszinte, szeretetteljes fogadtatásban volt részem, amiért külön hálás vagyok. Ezt a szeretetet a gyülekezet lelkesze, dr. Blázy Árpád tovább fokozta, amikor invitált erre a november 14-i születésnap alkalmára.

Különleges alkalom volt – mind a környezet, mind a program! A Zeneakadémia felújítása éppen csak befejeződött, a zene otthona újra megnyitotta kapuit, és mi máris ott ülhattünk egy csodálatos gálahangversenyen. Egészen közel

voltunk a zenekarhoz, mivel Misi mint hegedűs a kari szekcióban, a zenekar háta mögötti térben szerzett nekünk jegyeket.

Először Zombola Péter „Long ride in a fast machine” (Hosszú út gyors szerkezettel) című művét hallgathattuk meg. A zenekar különösen sarkítva adta vissza, ahogy ez a képzeletbeli gép robot a nagy térben, igazán különleges előadásban volt részünk. Ezt Weiner Leó *Románca* követte, majd Haydn 38. szimfóniája csendült fel.

Rövid szünet következett, ami nagyon jó alkalmat adott arra, hogy körbenézzünk, milyen nagy csodát is végeztek el a Zeneakadémián a felújítás alatt. Nehéz ezt leírni, talán nem is lehet, így nem is teszem meg, inkább csak buzdítok mindenkit, hogy látogasson el mihamarabb erre a csodálatos régi-új helyre.

A szünet után valami egészen különleges meglepetésben volt részünk, amikor színpadra lépett Kokas Katalin, aki azon az antik hegedűn játszott nekünk valami hihetetlen virtuozitással, amihez a Zeneakadémia az elmúlt időszakban a baráti körén keresztül, csodába

illő módon, rendkívül kedvező áron jutott hozzá.

És ezzel még nem is volt vége, hiszen még csak ekkor jött Liszt Ferenc csodálatos Esz-dúr zongoraversenye, majd a Les Preludes.

Az estén végig a világhírű Takácskvartett alapítója, a jelenleg is külhon-

ban élő, de a 2013–14-es tanévben az akadémia doktori iskolájában kamarazenét is oktató Takács-Nagy Gábor vezényelt.

Fantasztikus este volt! Dicsőség legyen érte a mi erős várunknak! Ámen.

HADADY FARKAS BALÁZS

Lépésről lépésre

Mi a konfirmáció lényege? Miért van erre szükség? Mitől leszünk mások, ha már konfirmálkodtunk? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket boncolgattunk azokon a konfirmációi órákon, amelyek megelőzték a novemberi istentiszteleti bemutatkozásunkat.

Ilyenkor mindig nagy az izgalom, mert ki kell választani, hogy ki milyen szolgálatot vállalna szívesen. Milyen éneket énekeljük az istentiszteleten? Milyen ruhában kell megjelenni? Lesz-e csíptető mikrofon, és vajon hallható lesz-e az imádság-, ige-, zsoltárolvasás? Nagy lelkesedéssel készültek gyermekeink a november 17-ei istentiszteletre, és gyülekezetünk nagy meglepedésére derekasan helyt is álltak. A másnapi találkozás során ki-ki elmondta, hogyan élte meg ezt az istentiszteletet. A kezdeti izgalom elmúlt, és kiderült, hogy nagyon odafigyeltek mindenre, különösen az igehirdetésre. Ennek kapcsán aztán néhányan megfogalmazták, hogy miért is fontos a konfirmáció.

Többek között ilyen megállapítások születtek: „a konfirmáció folyamán közelebb kerülhetünk Istenhez”; vagy: „a

konfirmáció a kezdete a keresztyén életnek”; vagy: „a konfirmációi órákon többet tanulunk Isten dolgairól, és így közelebb kerülünk nemcsak hozzá, de egymáshoz is”; vagy: „konfirmáció után felnőttek leszünk az egyház szemében. Ekkor áldás helyett úrvacsorát kaphatunk”; végül pedig: „közelebb kerülünk Istenhez és eldönthetjük, hogy ezt az utat folytatjuk-e? Én mindenképpen szeretnék igaz és tiszta keresztyén lenni, de ez nem könnyű...”

Komoly kis csapat készül tehát idén is a konfirmációra. Mindnyájan jártak hittanórára, gyermekbibliakörbe, sok közös élményük van már. Megtapasztalták, hogy különböző gyülekezeti alkalmakon sokféle formában megélhetik az Istenhez és egymáshoz való tartozásukat. Segítsük őket abban, hogy ők is megtalálhassák az Istenhez

vezető keskeny utat, és bátorítsuk őket arra, hogy csak Krisztussal érdemes ezen járni. Végül álljon itt azok neve, akik reménység szerint jövő májusban megerősítettnek majd hitükben az ünnepi istentiszteleten: Balogh Levente, Garancsi Ábris, Harmati Eszter, Kovács Zsombor, Nagy Veronika, Végh Erzsébet, Zacher Enikő és Zacher Noémi.

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Karácsonyi szólánc

Mikor játszottatok utoljára szóláncot? Tudjátok, azt a játékot, amikor valaki mond egy szót, a következőnek pedig az utolsó betűjével kell mondania egy újabbat.

Ez a szólánc most karácsonyhoz kötődik. A szabály ugyanez: az első szó utolsó betűjével kezdődik a második, ennek az utolsó betűjével a harmadik, és így tovább. Ha van kedvetek, folytassátok a sort!

1. Ebben a városban született Jézus.
2. Ez az evangélista számol be a napkeleti bölcsekről.
3. Van egy nagyon ismert karácsonyi ének, amit Kelenföldön is minden évben eléneklünk szenteste:
Csendes ___! Tiszta, szent ___!
4. Ő volt Mária férje.

5. Ez az örökzöld növény karácsonykor beköltözik a lakásokba, házakba.

6. Római császár, aki Jézus születésekor népszámlálást rendelt el a birodalmában.

7. Mária azt az üzenetet kapta, hogy a _____ száll rá, és fiú fog a méhében.

8. Süteményféle, a *Kiskarácsony*, *nagykarácsony* kezdetű dalban is szerepel.

9. A napkeleti bölcsek addig követek, míg meg nem találták a gyermek Jézust.

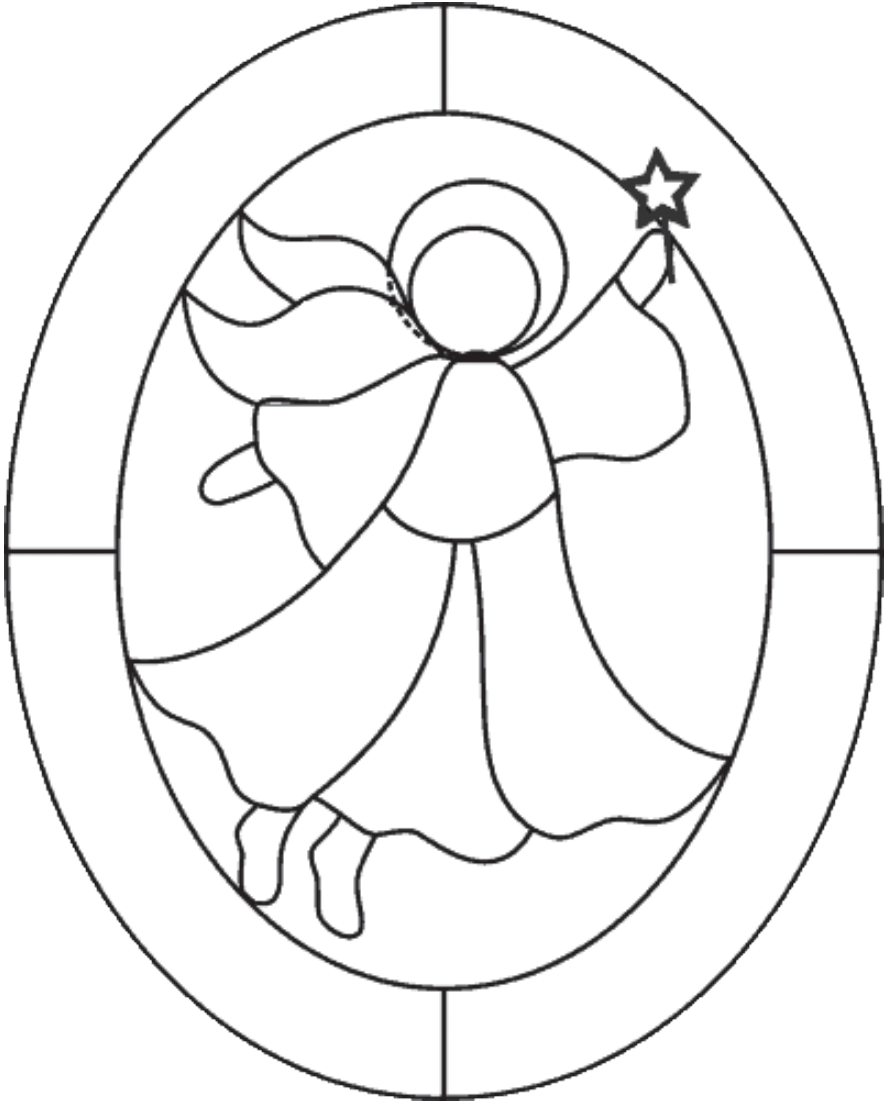
10. Ez az angyal jelent meg Máriának, hogy elmondja neki: Isten fiát hozza a világra.

11. Ilyen színű az oltárterítő adventben.

12. Egy egész sereg jelent meg belőlük a nyájuk mellett őrködő pásztoroknak, és dicsőítették az Istent.

Angyal

Vágjuk ki a külső keret és az angyal testének a körvonala közé eső részt, és már meg is van a díszünk. Ragaszthatjuk ablakra, fellógathatjuk az ajtó fölé, de készíthetünk belőle karácsonyi üdvözlőlapot is, ha egy félbehajtott színes kartonra ragasztjuk. Az angyalt tetszés szerint ki is színezhetjük.

Magasztalja az én lelkem az Urat

Magnificat anima mea Dominum

Adventi zenés esték
a kelenföldi evangélikus templomban
szerdánként 18 órakor

(1114 Budapest, Bocskai út 10.)

December 4. *Őjőjj, őjőjj, Immánuel (Veni, veni, Immanuel)*

Igét hirdet: Bencéné Szabó Márta budavári lelkész

Közreműködik: Varga Júlia - ének, Pál Diana - orgona

December 11. *Harmatozzatok, egek (Rorate coeli)*

Igét hirdet: Keczkó Szilvia budahegyvidéki lelkész

Közreműködik: Károly Edit - ének,

Szűcs Kinga, Beczner Barbara - hegedű,

Gombos Arikán - cselló, Pál Diana - orgona

December 18. *Magasztalja az én lelkem az Urat (Magnificat anima mea Dominum)*

Igét hirdet: Blázy Árpádné kelenföldi lelkész

Közreműködik: Székács Barbara - ének, Pál Diana - orgona

Az istentiszteletek liturgiáját Blázy Árpádné végzi

kelenfold.lutheran.hu

Zenei programok 2013. ádventjén és karácsonyán

- ♦ „Magnificat anima mea Dominum – Magasztalja az én lelkem az Urat” címmel adventi zenés áhítatokat tartunk szerdánként 18 órakor. (Lásd plakát!)
- ♦ December 1-jén, ádvent első vasárnapján 10.30-kor az istentisztelet keretében: **Telemann: Hosianna dem Sohn David – kantáta.** Közreműködik: **Károly Edit** – szoprán, **Cser Péter** – basszus, a gyülekezet ének- és zenekara.
- ♦ December 15-én, ádvent harmadik vasárnapján 10.30-kor az istentisztelet keretében: **Händel: g-moll orgonaverseny Op 4 N°1.** Közreműködik: **Pál Diana** – orgona és a gyülekezet zenekara (koncertmester: Hoós Andrea).
- ♦ December 22-én, ádvent negyedik vasárnapján 18 órakor a vespera keretében: **H. Schütz: Karácsonyi történet.** Magyar adaptáció: Bálint Zsolt (1997). Evangélista: **Kéring László**; Angyal: **Thurnay Viola**; Orgona continuo: Pál Diana. Közreműködik a kelenföldi evangélikus gyülekezet ének- és zenekara (koncertmester: Hoós Andrea) és a Fővárosi Protestáns Kántorátus Bence Gábor vezetésével.

A Karácsonyi történetben Schütz egymás mellé rendezi azokat az epizódokat Máté és Lukács evangéliumából, amelyek Jézus születéséről tudósítanak. A Biblia szövegét egy férfi énekes – az *evangélista* – tolmácsolja orgona- és csellókísérettel. Az egyes jelenetekben megszólaló szereplőket szólóénekesek (*angyal, Heródes*) és kis kamaracsoportok képviselik (*az angyalok serege, pásztorok, napkeleti bölcsek, a jeruzsálemi papok*). Két nagyszabású kórustétel keretezi a művet, amelyekben egyesül a teljes előadói gárda.

- ♦ December 24-én, szenteste 15.30-kor (a 16 órai istentisztelet előtt): **karácsonyi éneklés a gyülekezeti énekkar vezetésével.** A karácsonyi érzéseket megerősítő közös éneklésre hívjuk a gyülekezet tagjait a szentestei evangéliumolvasás előtt.
- ♦ December 25-én, karácsony első napján 10.30-kor az istentisztelet keretében: **Pachelbel: Singet dem Herrn! – kétkórusos motetta.** Közreműködik: **Szalkay Dávid** – trombita és a gyülekezet ének- és zenekara.
- ♦ December 26-án, karácsony második napján: **„Örömgene”, azaz nyitott éneklés.**

9.15-kor próba a templomkarzaton, amelyen bárki zeneszerető részt vehet, hogy egyetlen óra alatt megtanuljunk egy kedves karácsonyi kantátát, amit a 10.30-kor kezdődő istentisztelet keretében be is mutatunk.

Kérjük, a hangszeresek előzetesen jelentkezzenek Bence Gábornál (20/824-4524), hogy hangszerüknek és tudásuknak megfelelő szólamot kaphassanak.

Segítségnyújtásban is együtt

Október utolsó hetében izgatott telefon-értesítés futott be irodánkba a Szent Imre Plébániáról. Egyházközségükbe főpásztori látogatásra érkezik dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek. Szeretne találkozni a kerület lelkészeivel, illetve tervbe vette a Fraknó utcai szeretetszolgálat meglátogatását, és szeretne munkatársainkkal is beszélgetni az ott folyó munkáról. Jó érzéssel töltött el bennünket, hogy ottani szolgálatunk híre ilyen magas körökig eljutott. Izgalommal, szeretettel készültünk tehát a nagy találkozásra. Időközben azonban bíboros urat sajnálatos módon Rómába szólította kötelessége, de a találkozó így sem maradt el. November 4-én délután a katolikus Caritas munkatársaival együtt örömmel fogadtuk a Fraknó utcai szeretetszolgálat épületében Kovács Zoltán irodaigazgatót, aki bíboros úr megbízásából a megbeszélte időpontra pontosan meg is érkezett. A helyiség szemrevételezése után terített asztal mellett beszélgettünk az ott folyó szolgálat fontosságáról és arról, hogy egyre nagyobb igény mutatkozik nemcsak a hajléktalanokra való odafigyelésre, hanem a beteglátogatásra és lelki gondozásra is. Részünkről Lázár Attila, a szeretetszolgálat vezetője számolt be arról, hogy milyen sokrétű munkát látnak el egy-egy kedd délután. Volt olyan délután, hogy több, mint 40 rászoruló

láttak el uzsonnával, ruhával, jó szóval. Nem panaszkodott – pedig mindannyian tisztában vagyunk vele, milyen nehéz ez a szolgálat –, hanem hálásan említette meg, hogy a szerető, irgalmas Isten mindig kirendeli az aznapra valót. Felmerült néhány ötlet is, hogy hogyan lehetne önkormányzati, kerületi segítséget kérni vagy szerezni. Az alkalom végül közös imádsággal, szeretetteljes búcsúzkodással zárult.

Fontos, szép, de nehéz szolgálat a Fraknó utcai. Munkatársaink évtizedek óta rendületlenül, hóban, télben, nyári kánikulában helyt állnak és „mindenkinek mindenévé” válnak. Sajnos azonban néhányan elfáradtak, és nagy szükségét érzik a segítségnek, fiatal munkaerő bevonásának. Ezért megragadom az alkalmat, hogy híradásom végén felhívjam erre testvéreink figyelmét. Aki érez magában karizmat ilyen fajta szolgálatra, annak nagyon örülnénk. Különösen most van nagy szükség erre, mikor is vezetők, Lázár Attila és kedves felesége, Erzsike leadják ezt a sok éve szeretettel, fáradtságot nem ismerve végzett szolgálatot. Horozzuk imádságban ezután is gyülekeztünknek ezt a munkaágát, és próbáljunk meg segíteni, hogy tudjuk közösen átélni az apostol szavait, aki azt mondja, hogy „jobb adni, mint kapni!”

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Gondolatok pénzügyeinkről

Már megint a pénzről? Nem a lelkiek?

Ahhoz, hogy a gyülekezet lelki élete megvalósulhasson, az anyagiakra is szükség van. A lelkészeket, munkatársakat fizetjük, a templomot, gyülekezeti helyiségeket világítjuk, fűtjük, az épületeket karbantartjuk. Ezekhez az anyagi forrásokat a gyülekezet tagjainak a befizetései, az ingatlanjaink bérbeadása, az urnafülkék eladása, a pályázatok biztosítják. Az idei év első 10 hónapja alapján mérleget készítettünk. Elvonatkoztatva az akadálymentesítésre pályázat útján nyert 11,6 millió forinttól – amely nem volt tervezve, és csak az adott feladatra használható fel –, a bevételünk 21,6 millió Ft, a tervezetthez képest kb. 70%-on áll, és a kiadás is hasonló mértékű. Néhány kisebb pályázati összeg utófinanszírozású, a jelentés leadása után kerül a számlánkra. Az elkövetkező időben ezeken kívül a két havi ingatlan bérleti díj és a gyülekezeti tagok befizetései kerülnek még a bevételi oldalra. Ezek fogják fedezni év végi kiadásainkat, melyek például a napi működések, a rezsi, a fizetések, illetve a karácsonyi szeretetszolgálat a gyülekezeti tagok és a hajléktalanok között. Nagyon fontos, hogy a testvérek figyelmét felhívjuk arra, hogy a gyülekezet egyházi szolgálatban álló munkatársait adómentesen a híveink egyházfenntartásából, adományából, perselypénzből tudjuk fizetni. Ez eddig minden évben teljesült. Ebben az évben

október végéig 485 ezer Ft hiányzik ebből az összegből. Tudjuk, hogy sokaknak nem könnyű megélni manapság, mégis azt kérjük híveinktől, hogy a pár éve a stratégiai bizottság által összeállított táblázat segítségével, amely sávosan tartalmazza az egyházfenntartás javasolt mértékét (0,5–5%), rendszeresen járuljanak hozzá a lelki élet anyagi hátterének a segítéséhez (a faliújságon megtalálható ez a táblázat). Ez az összeg – egyházfenntartás – nevének megfelelően gyülekezetünk fenntartásához járul hozzá, tagjaink közös teherhivselése, és nem elhanyagolható, hogy a választói névjegyzékre kerülésnek is a feltétele. Az egyházfenntartás ősi hagyomány, ne engedjük feledésbe merülni.

Nemrég egy megsárgult papírlapot találtunk, egy több évtizeddel ezelőtti nyomtatványt, melyet a gyülekezetbe jelentkező tagok kaptak meg. Az első mondat a hittestvéri szeretettel való köszöntés, azután a testvérek figyelmébe ajánlják a sok alkalmat, buzdítanak az azokon való részvételre, aktív közreműködésre, a végén pedig a következő mondat áll: „Szeretettel arra is kérjük, hogy a gyülekezetünk fenntartásában jó szívvvel részt venni szíveskedjék. Hogy ez az egyházfenntartási hozzájárulása az arányos tehermegosztás alapján történhessék, bizalommal kérjük, hogy havi összjövedelmét vagy nyugdíját

gondnoki hivatalunkkal írásban vagy személyesen közölni szíveskedjék.” Elgondolkoztató. (A lap az irodában megtekinthető. Ha idősebb tagjaink közül valaki emlékszik, melyik évben nyomtatták, kérjük, ossza meg velünk.)

Hálásan köszönjük testvéreink eddigi áldozatkészségét is, és mindenkinek a szívére helyezük a lelki élet mellett gyülekezetünk anyagi életét is.

MÁDY REZSŐNÉ

Akadálymentesítés

Kelenföldi templomunk és az alatta lévő kolumbárium akadálymentesítése a 2012. év végére fontos szakaszához érkezett.

2012. szeptember 11-én az egyház-köztség közgyűlése megvitatta és elfogadta az akadálymentesítési megoldásoknak azt a változatát, mely szerint a felvonó a templomtorony déli fiatornyában lévő lépcsőház helyére kerül, és így összeköti a lelkészlakások felőli udvar szintjét a templomtér, illetve az urnatemető szintjével. Ezzel a megoldással érintetlenül marad az északi fiatornyban található, pinceszintet és karzatot megközelítő lépcső, és új pincelejárát kiépítése sem válik szükségessé. A megoldás érinti a meglévő urnatemető egyik helyiségében megtalálható 95 db urnafülkét, melyek áthelyezése a beruházás megvalósításához elkerülhetlenné vált.

A beavatkozások építési engedélyezési tervanyagát Újbuda Önkormányzatának Építészeti- és Műszaki Tervtanácsa 2012. december 11-én megtárgyalta és támogatta, így 2013 februárjában elkezdődhetett az engedélyezési eljárás,

melynek eredményeképpen az egyház-köztség megkapta az építési engedélyt a templom szükséges mértékben való átalakítására.

2013 nyarán a felvonó helyén található 95 db urnafülke áthelyezésre került az urnatemető korábban kialakított helyiségébe. Új, tágasabb és könnyebben megközelíthető helyre kerültek az urnák, melyeket lelkészeink 2013. november 3-án, az új helyükön megáldottak.

2013. nyár végétől elkezdődhetett az építkezés egyik leglátványosabb és talán legnagyobb felfordulással járó szakasza. Az épület délkeleti homlokzatán, a Magyarai István utca felőli udvar irányában kialakításra került egy új ajtónyílás, mely a tervezett felvonó megközelítését biztosítja majd. Ezután statikus tervező felügyelete mellett, és a terveinek megfelelően elkezdődtek a felvonó helyén a bontási munkálatok. Kibontottuk a korábbi karzatra vezető lépcsőt, és a pincszinten a régi urnatemető kör alakú helyiségét. A bontások után kialakításra került a felvonó leendő helye, és az épület meglévő alaptestjei is megerősítésre

kerültek. A leendő liftakna felett kialakítottunk egy új helyiséget, amely a karzat felől lesz megközelíthető.

2013 novemberében kiválasztottuk a leendő lift típusát, melynek engedélyeztetése után, remélhetőleg a jövő év elején, megkezdődhet a lift beszerelése is. Az udvar felől egy fakapun keresztül

érhető majd el a felvonó, és reményünk szerint az építkezés miatt feldúlt kertész rendezésére is sor kerül.

Ha minden a terveink szerint alakul, 2014. nyarán már a felvonó segítségével jöhetnek mozgásukban akadályozott testvéreink a gyülekezeti alkalmakra.

CZIRJÁK ÁGNES, SZABÓ ÁRPÁD DLA

HAJNALI GONDOLATOK AZ M1-EN

Lelkészeink az alábbi időpontokban tartanak áhítatot az M1 *Hajnali gondolatok* című műsorában:

november 23.: Blázy Árpád

december 2.: Blázy Árpádné

december 18.: Blázy Árpádné

december 28.: Gáncs Tamás

december 30.: Blázy Árpád

január 3.: Gáncs Tamás

(A műsorok 5.20-kor kezdődnek.)

Hírek, események

- ♦ Török Lajos testvérünk a másod-egyházfiság mellett elvállalta épület-együttesünkben a **takarítói feladatokat**. Hálás köszönet érte!
- ♦ A diplománk felszentelésének 85. évfordulója alkalmából szervezett **őszi gyülekezeti hétvégénken** (október 11–13.) vendégünk volt a Herttoniemi (Helsinki) evangélikus gyülekezet harmincegy fős énekkara és szólistái Kirsi Lemponen karnagy és Markku Rautianen igazgató lelkész vezetésével, valamint sepsiszentgyörgyi testvérgyüle-

kezetünk esperes lelkésze, Zelenák József és családja (l. a beszámolókat).

- ♦ A **női kör** alkalmain Margot Kessmann: „Anyák a Bibliában” című műve kerül megbeszélésre. Az alkalmakat minden hónap harmadik hétfőjén tartjuk este 18.30 órától a gyülekezeti teremben.

- ♦ **Reformáció** napjának estéjén újra közösen tartottuk az **ünnepi istentiszteletet** külső-kelenföldi református testvérünkkel az Ildikó téri református templomban. Igét hirdetett Blázy Árpád

lelkészünk – 5Móz 4,1–2. 9–10 alapján (l. az ígihirdetés szerkesztett változatát). A népes gyülekezet meghitt úrvacsora-közösségben is megélhette összetartozását.

♦ November 1-jén 16 órától tartottuk **halottak napi istentiszteletünket** Farkasréti úti templomunkban, ahol imádságban emlékeztünk meg az előző évben elhunyt testvéreinkről.

♦ November 3-án, a 10.30-kor kezdődő istentiszteleten **beiktattuk** az október 20-ai közgyűlés által **megválasztott tisztségviselőinket**: Szepesfalvy Ákos felügyelőt, dr. Harmati Béla László másodfelügyelőt és dr. Benyó Imre jegyzőt. Isten áldása kísérje szolgálataikat!

♦ November 3-án, a 10.30-as istentisztelet után került sor az **urnatemető új részébe áthelyezett urnák** liturgikus keretek között történő megáldására.

♦ November 4-én délután Erdő Péter bíboros megbízásából Kovács Zoltán irodaigazgató meglátogatta **Fraknó utcai szeretetszolgálatunkat**.

♦ Másnap délelőtt Kovács Zoltán rk. helynök és irodaigazgató a Szent Imre plébánián találkozott a **kerület egyházainak vezetőivel**. A jó hangulatú együttlétben ki-ki röviden bemutatta saját gyülekezetét.

♦ November 14-én **gyülekezetünk nagyifije** a Budapesti Evangélikus Egyetemi Lelkészség vendége volt, ahol a közösség tagjai **labirintus-járáson** vehettek részt.

♦ November 14-én a FIFA hat tagja a felújított Zeneakadémián meghallgatta a **Génie oblige! – 138 éves a Zeneakadémia** című hangversenyt (l. a beszámólót).

♦ November és december hónapban lelkészeink tartják a Szent Imre Kórház **kórházi istentiszteleteit**. Az alkalmak péntek délután 4 órakor kezdődnek a B épület II. emeletén.

♦ November- december-január folyamán gyülekezetünk lelkészei több alkalommal is szolgálnak igei gondolatokkal az **MTV 1-es csatornájának Hajnali gondolatok** című műsorában (l. a részletes beosztást).

♦ November 30-án tartottuk az idei **ádventi kézműves délutánt** gyülekezetünk gyermekeinek.

♦ December 1-jén, ádvent 1. vasárnapján délelőtt **templomszentelési istentisztelet** keretében adtunk hálát a 19 éves farkasréti ökumenikus templomunkért, délután pedig meghitt **ádventi összejövetelt** tartottunk.

♦ **Ádventi zenés sorozatot** tartunk december 4-én, 11-én és 18-án, szerdánként 18 órakor templomunkban. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk a karácsony előtti lelki elcsendesedés eme alkalmaira (l. plakát).

♦ December 4-én a Szent Margit Gimnázium evangélikus tanulói **lelki napot** tartottak gyülekezetünkben.

♦ Lázár Attila testvérünk szervezésében december 5-én tartottuk meg a **hajléktalanok karácsonyát** Fraknó utcai szeretetszolgálatunkban. Hor-

dozzuk imádságban az ott folyó áldozatos és egyre nélkülözhetetlenebbé váló munkát.

♦ December 17-én tanácstermünkben kerül sor az immár hagyományos

munkatársi karácsonyunkra. Ezúton is hívjuk-várjuk munkatársainkat, idén is lesz a híres magos stangli, forralt bor és tea.

Szeretetvendégség

2013. december 7-én 16.30-kor szeretetvendégségre hívjuk és várjuk a testvéreket tanácstermünkbe. Vendégünk **Kanizsai-Nagy Dóra** misszióvezető lesz a Református Missziói Központtól.

Az előadás témái:

Menekültek a Bibliában – Befogadás és vendégszeretet a hétköznapiakban – Kik a menekültek? – Hogyan élhetünk egységben? – A vendégszeretet gyakorlati lépései

Hivatali rend

Nyitva tartás: hétfő–péntek 9–13 óra, szerda 17–19 óra.

Lelkészek: Gáncs Tamás: szerda 17–19 óra, péntek 10–12 óra

Blázy Árpád: kedd 10-12 óra, szerda 10-12 óra

Blázy Árpádné: hétfő 10–12 óra, csütörtök 10–12 óra

Szeretetszolgálat (Fraknó u. 32.): kedd 14–17 óra között. (Tel.: 203-8365)

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittész-Venásch Eszter, Mány Erzsébet, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Mány Erzsébet 20/824-5296, tubbantyu@gmail.com

Megjelent 500 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton

A kelenföldi evangélikus gyülekezet istentiszteleti rendje

2013. december – 2014. január

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” (Jn 1,4)

DECEMBER 1., ádvent 1. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpád
9.30 úrv. (családi) Gáncs Tamás
10.30 úrv. (zenés) Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Gáncs Tamás

DECEMBER 8., ádvent 2. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 (vespera) Gáncs Tamás

DECEMBER 15., ádvent 3. vasárnapja

8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) Missura Tibor
10.30 úrv. (zenés) Gáncs Tamás
18.00 (vespera) Schulek Mátyás

DECEMBER 22., ádvent 4. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpádné
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 (vespera) Blázy Árpádné
(Schütz: Karácsonyi történet)

DECEMBER 24., karácsony este

14.30 (Farkasrét) Blázy Árpád
16.00 úrv. Gáncs Tamás

DECEMBER 25., karácsony ünnepe

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) úrv. Gáncs Tamás
10.30 (gyermek) Blázy Árpádné
10.30 úrv. (zenés) Blázy Árpád
18.00 Gáncs Tamás

DECEMBER 26., karácsony 2. napja

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpád
10.30 úrv. (zenés) Blázy Árpádné

DECEMBER 29., karácsony ünnepe utáni 1. vasárnap

8.00 úrv. Rezessy Miklós
(lit.: Gáncs Tamás)
9.00 (Farkasrét) úrv. Missura Tibor
10.30 úrv. Rezessy Miklós
(lit.: Gáncs Tamás)
18.00 Schulek Mátyás

DECEMBER 31., óév este

16.30 (Farkasrét) Gáncs Tamás
18.00 Gáncs Tamás

JANUÁR 1., újév

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpád
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 Blázy Árpád

JANUÁR 5., karácsony ünnepe utáni 2. vasárnap

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpádné
9.30 úrv. (családi) Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 Gáncs Tamás

JANUÁR 6., vízkereszt ünnepe

10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Blázy Árpádné

Farkasrét: XI., Németvölgyi út 138.